

БРІЦИН Михайло Якимович (20. 11. 1922, с. Ямська Слобода Моск. обл., РФ) — мовознавець. Батько [В. Брицина](#). Доктор філологічних наук (1967), професор

(1968). Учасник 2-ї світової війни. Закін. Харків. пед. інститут (1950). У 1950–57 — асист., ст. викл. каф. російської мови Кам'янець-Поділ. пед. інституту; 1957–60 — завідувач кафедри російської мови Харків. пед. інституту; 1960–64 — доцент кафедри російської мови та літ-ри, 1964–69 — завідувач кафедри укр. і рос. мов Кам'янець-Поділ. пед. інституту; 1969–86 — завідувач кафедри, від 1987 — професор кафедри російської мови Нац. пед. університету; одночасно від 1997 — професор кафедри слов'ян. філології Київ. слов'ян. університету. Досліджує історію лексики сх.-слов'ян. мов, говори російської мови.

Основні праці

Из истории восточнославянской лексики. К., 1965; Фонетична система і граматична будова російських діалектів. К., 1973; Порівняльна граматика української і російської мов: Посіб. К., 1978 (співавтор); Російська мова: Посіб. К., 1978 (співавтор); Сучасна російська мова: Навч. посіб. К., 1983 (співавтор).

[О. В. Прискока](#)

Бібліографічний опис:

Брицин Михайло Якимович / О. В. Прискока // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2004. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-37813>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).